

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 511/2016
11.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Е.Д. и С.Д., због по једног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених адв. В.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК бр. 714/15 од 16.12.2015. године и Вишег суда у Нишу КжІ бр. 125/16 од 22.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2016. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Е.Д. и С.Д., адв. В.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК бр. 714/15 од 16.12.2015. године и Вишег суда у Нишу КжІ бр. 125/16 од 22.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК бр. 714/15 од 16.12.2015. године окривљени Е. и С.Д. оглашени су кривим због по једног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ и осуђени на новчане казне у износима од по 100.000,00 динара, које су дужни да плате сваки понаособ у року од три месеца од дана правноснажности пресуде а уколико то не учине у остављеном року исте ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати по један дан затвора. Истом пресудом окривљени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 7.550,00 динара као и судски паушал у износима од по 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу КжІ бр. 125/16 од 22.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК бр. 714/15 од 16.12.2015. године и Вишег суда у Нишу КжІ бр. 125/16 од 22.02.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених, адв. В.Д., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Е.Д. и С.Д., адв. В.Д., је неоснован.

Бранилац окривљених као разлог подношења захтева у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али исту образлаже тако што у образложењу захтева наводи да је суд прихватајући правну квалификацију кривичног дела дату у измењеном оптужном акту овлашћеног јавног тужиоца, преиначио правноснажну пресуду на штету окривљених, тако што је исте - окривљене огласио кривим због по једног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика односно за теже кривично дело у односу на оно за које су окривљени осуђени ранијом пресудом Основног суда у Нишу ЗК бр. 1747/11 од 06.07.2012. године - кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. и члана 33. КЗ и тиме учинио повреду одредбе 453. Законика о кривичном поступку.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције. У конкретном случају по оцени Врховног касационог суда није повређена одредба члана 453. ЗКП па самим тим нису учињене ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачке 9) и 10) ЗКП.

Наиме, из списка предмета се утврђује да су окривљени Е. и С.Д. ранијом пресудом Основног суда у Нишу ЗК бр. 1747/11 од 06.07.2012. године, оглашени кривим због извршења кривичног дела у саизвршилаштву лака телесна повреда из

члана 122. став 2. у вези става 1. и члана 33. КЗ, а након укидања пресуде у поновном поступку Основни суд у Нишу је својом пресудом ЗК бр. 714/15 од 16.12.2015. године, прихватајући од стране јавног тужиоца прецизирани оптужни предлог у погледу правне квалификације кривичног дела, окривљене огласио кривим због по једног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ и исте - окривљене осудио на новчане казне у износима од по 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се понашање окривљених критичном приликом инкриминише као кривично дело и да је како за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ прописано да ће се учинилац казнити затвором до три године, тако и за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ - казна затвора до три године, што значи да је за оба кривична дела предвиђена не само могућност изрицања исте казне учиниоцу (казне затвора) већ идентичан максимум три године затвора без посебног минимума, то се у конкретном случају не може говорити о повреди забране *reformatio in peius* јер суд променом правне квалификације кривичног дела у односу на претходну пресуду није окривљене огласио кривим и осудио за теже кривично дело, како то бранилац окривљених у образложењу захтева наводи.

Осим тога, ни уношењем у чињенични опис кривичног дела „да су окривљени у урачунљивом стању вршењем насиља, изазивањем туче, дрским и безобзирним понашањем значајније угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир ...“ суд није учинио повреду члана 453. ЗКП, јер исто представља радњу извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ.

Наиме, одредбом члана 344. став 1. КЗ прописано је да ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрози спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, казниће се затвором до три године. Радње извршења основног облика (став 1) алтернативно је постављена и може се састојати у предузимању неке од делатности: вређању, злостављању, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању.

Осим тога, ни осуђивањем окривљених на новчане казне у износима од по 100.000,00 динара, суд супротно наводима захтева није повредио одредбу члана 453. ЗКП односно прекршио забрану *reformatio in peius*, јер је одредбом члана 50. став 3. тачка 5) ЗКП прописано да се новчана казна као главна казна поред осталог може изрећи у износу од најмање 100.000,00 динара, за кривична дела за која се може изрећи казна затвора до три године, па како су за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ прописане казне затвора до три године, а осим тога и окривљени С.Д. је претходном пресудом осуђен на исту - новчану казну а окривљени Е.Д. чак и на строжу казну, обзиром да му је поред новчане казне у износу од 100.000,00 динара изречена и условна осуда, то су неоснована истицања

у захтеву за заштиту законитости о повреди одредбе члана 453. ЗКП изрицањем новчаних казни окривљенима.

Такође не стоји ни навод браниоца окривљених изнет у захтеву за заштиту законитости да је надлежни јавни тужилац учинио повреду члана 453. ЗКП тако што је мењајући опис радњи које је ставио на терет окривљенима ранијом оптужбом изменио оптужбу на штету окривљених јер тужилац сагласно одредби члана 409. став 1. ЗКП може у току главног претреса, ако оцени да изведени докази указују да је чињенично стање другачије од оног изнетог у оптужници, изменити оптужницу или предложити да се главни претрес прекине ради припремања нове оптужнице.

Надаље, бранилац окривљеног како то из образложења захтева произилази указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да су окривљени предметно кривично дело могли извршити само као саизвршиоци.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир. Из чињеничног описа датог у изреци правноснажне пресуде по оцени Врховног касационог суда јасно произилази да се у радњама окривљених сваког понаособ не стичу сви битни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, па су супротни наводи браниоца окривљених оцењени као неосновани.

Бранилац окривљених Е. и С.Д. у поднетом захтеву за заштиту законитости а како то из образложења захтева произилази указује и на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља дозвољени законски разлог за подношење овог ванредног правног лека сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП, међутим исту не образлаже, па како је нејасно у чему се истакнута повреда састоји, то се Врховни касациони суд у оцену тих навода није упустио.

С`тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога а на основу одредбе члана 490. и 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.